

ANNEYE ŞİİRLER

Anneciğim

*Ak saçlı başını alıp eline,
Kara hülyalara dal anneciğim!
O titrek kalbini bahtın yeline,
Bir ince tüy gibi sal anneciğim!
Sanma bir gün geçer bu karanlıklar,
Gecenin ardında yine gece var;
Çocuklar hıçkırır, anneler ağlar,
Yaşlı gözlerinle kal anneciğim!
Gözlerinde aksi bir derin hiçin,
Kanadın yayılmış, çırpınmak için;
Bu kış yolculuk var, diyorsa için,
Beni de beraber al anneciğim!..*

Necip Fazıl Kısakürek

Anacığım

*Bir gün sılaya geldiğimde,
Bir şeyler sezersen halimde,
Hiç şaşmayasın anacığım.
Başımı koyup dizlerine,
Uzun uzun ağlayacağım
Bütün insanların yerine.*

Cahit Sıtkı Tarancı

ANNEYE ŞİİRLER

Annem İçin

*İssız bir mezarlık, kimsesiz bir yer
Gölgesinde ulu, loş bir mâbedin
Bir yığın toprakla bir parça mermer
Sırrıyla haşır olmuş orda ebedin.
Bir yığın toprakla bir parça mermer,
Üstünde yazılı yaşınla, adın;
Baş ucunda matem renkli serviler
Hüznüyle titreşir sanki hayatın.
Seni gömdük anne yıllarca evvel
Gözyaşlarımızla bu ıssız yere
Kimsesiz bir akşam ziyaya bedel
Matem dağıtırken hasta kalblere.
Kimsesiz bir akşam, ezelden yorgun
Hüznüyle erirken Dicle'de sessiz,
Öksüzlük denilen acıyla vurgun
Bir başka ölüydük bu toprakta biz.*

Ahmet Hamdi Tanpınar

ANNEYE ŞİİRLER

Anneler ve Çocuklar

*Anne öldü mü çocuk
Bahçenin en yalnız köşesinde
Elinde siyah bir çubuk
Ağzında küçük bir leke
Çocuk öldü mü güneş
Simsiyah görünüyor gözüne
Elinde bir ip nereye
Bilmez bağlayacağını anne
Kaçar herkesten
Durmaz bir yerde
Anne ölünce çocuk
Çocuk ölünce anne*

Sezai Karakoç

ANNEYE ŞİİRLER

Anacığım

*Nasıl hatırlamam anacığım nasıl
Kaç geceler bana ninni söylerdi
Hasta olunca oydu başucumda bekleyen
Biraz yorulmayayım, üzölmeyeyim, hemen
Alır kucağına okşardı, saçlarımı öperdi.
Nasıl hatırlamam anacığım nasıl
Uzun kış geceleri masal masaldı
Güzel çöban kızları, iyi kalpli sultanlar
Bir suyun akışı gibi geçip gitti zamanlar
Şimdi ne o dünkü çocuk, ne de o masal kaldı.*

Ümit Yaşar Oğuzcan

ANNEYE ŞİİRLER

Unuttum Nasıldı Annemin Yüzü

*Unuttum, nasıldı annemin yüzü
Unuttum, sesi nasıldı annemin.
Gece bir örtü olsun anılardan
Kara yüreğime örtüneyim
Unuttum, nasıldı annemin gülüşü
Unuttum nasıldı ağılarken annem.
Yaşam sallasın kollarında beni
Küçücük oğluyum onun ben.
Unuttum, elleri nasıldı annemin
Unuttum gözleri nasıldı bakarken.
Kuru ot kokusu getirsin rüzgar
Yağmur usulcacık yağarken.*

Ataol Behramoğlu